

Sám jen sám

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Kytara mě tlačí jako závaží,
jak se světem vláčím s rancem pod paží.
Nikdo nechce vnímat žádnou píseň mou,
tak courám se od města k městu se svou kytarou.
A jen blues mi připomíná krásnou dobu prastarou.

Rf.: - Sám jen sám, sám jen sám
zpívám stromům, taky ptákům v oblacích.
Sám jen sám, sám jen sám,
sám poslední peníz v horký dlani obracím.
Dám ho dám, rád ho dám, dám ho tomu,
kdo se u mne na chvilinku zastaví.
Dám ho dám, dám ho dám, dám ho tomu,
kdo mý písni aspoň jedno ucho nastaví.

Každej někam spěchá: byznys především,
písnička ho nechá chladným jako stín.
Za byznysem běhá v patách s mrtvicí,
vytrácí se něha taky rande s kyticí
ten, kdo nemiluje blues si plete stezku s dálnicí.

Rf.: Sám jen sám, sám jen sám...